

Protokoll hållet vid polisförhör i
Bunge m.fl. socknar den 1 maj 1940.
På denna dag kl. 01.30 anmilde per telefon polisofficeren, löjtnant
Pettersson i Färösund, att löjtnant Lundqvist, K.A.3, med pistol av
vårdlöshet och våda skjutit ett skott, som träffat löjtnant Sturle i
pannan. Sturle var i medvetelöst tillstånd på väg till krigssjukhuset i
Lärbro. Lundqvist var ombändertagen av löjtnant Pettersson och ut-
redningen hade påbörjats av denne. För vidare utredning inställde jag
mig denna dag i Färösund, där löjtnant Pettersson först orienterade om
läget, varefter förhör anställdes med följande personer.

Löjtnanten Hans Otto Edward Lundqvist, född den 7 juli 1912,
tillhörande Kongl. Kustartilleriets reserv med tjänstgöring i batte-
riet TG. Han hade till i går kväll snordat en middag i sin förläggning i
batteriet TG. Till middagen voro inbjudna förutom å batteriet tjänst-
görande fänrik Överholm och kadett Olivecrona, den sistnämndes hustru,
syster Anna-Maja Gullén, Bunge, fru Rönndahl, Visby, fröken Andersson,
Visby, Doktor Edlind, Färösund, löjtnant Folke Sturle, batt. 7A samt
fröken Kerstin Sundevall från Danderyd.
Kl. 19.00 ungefär ankom gästerna och började middagen med en
cocktail, tillredd av gin, vermouth och möjligen vinglägg. Cocktailen
serverades i punchglas för herrarna och gröna vinglas för damerna.
Efter satte sig gästerna till bords. Först bjöds på smörgärsbord med
pilsner och 3 snapsar (om cirka 2½ centiliter). Därefter följde lax
med Mosel, av vilket 3 flaskor konsumerades. Vidare kyckling med 3
flaskor Bordeaux, dessert med tårter och antagligen 1 glas portvin per
man. Portvinet dracks i samma glas som brännvinet. Därefter kaffe med
hemmalagd punch eller likör. Självt hade han förtärt 1 cocktail, 3
snapsar å 2½ cl., 1 glas Mosel, 1 glas Bordeaux (om glaset under
middagens gång blivit påfyllt, kunde han ej avgöra), 1 glas portvin
samt 1 glas punch till hälften fyllt med cognac. Han hade sedan ej för-
tärt mera sprit före skjutningen men väl därefter en grogg tillagd
av whisky och vickeryvatten. Före middagen hade han ingen sprit förtärt.
Efter middagen var slutad dukades bordet av och flyttades ut för att
möjliggöra dans. Dansen började omedelbart och spelades 2 eller 3 gram-
mofonskivor. Just när en skiva var slut kom kadett Olivecrona in genom

dörren utifrån med en esk i handen, som föreföll vara cigarrask. Denne yttrade: "Man måste ju titta på vad man fått". Det visade sig vara en "Walther"-pistol av minsta typ. Olivecrona framhöll hur fint vapnet låg i handen, varefter även han vände den i handen. Han fick då ingivelsen att visa sin egen pistol och framtog sitt tjänstevapen, som var laddat med 8 skott, varav ett i loppet. Han framtog vidare en måltavla för kammarskjutning och fick en ingivelse att anordna målskjutning inne i rummet. Han placerade måltavlan vid golvet intill kaminen på en plats, där å andra sidan av väggen en tvärvägg skulle förhindra eventuella risker. Därefter placerade han sig å tröskeln till fänrik Överholms rum samt avlossade först ett skott mot måltavlan. Antagligen gick han fram mot tavlan och konstaterade att skottet satt i väggen omedelbart intill tavlans ena sida. Vilka som voro i rummet vid tillfället visste han ej, men fru Olivecrona, hennes make samt syster Anna-Maja voro där. Löjtnant Sturle satt bakom honom i fänrik Överholms rum tillsammans med fröken Andersson. Han avlossade åter ett skott, som ej heller träffade tavlan utan satt vid sidan. Han var övertygad om att tvärväggen var precis bakom tavlan. Med någon tvekan överlämnade han vapnet till fru Olivecrona, som bad att få skjuta under förmenande att hon kunde skjuta bra. Hon sköt 2 skott, som båda träffade tavlan. Därefter sköt fänrik Överholm med sin pistol ett skott. Huru detta träffade, visste han ej. Han befann sig på väg in i sitt rum och hade tagit ut magasinet och fann där 3 skott plus ett i loppet. Han vände sig om och fick se löjtnant Sturle stå vid kaminen iklädd hjälm på vilken denne placerat ett äpple. Sturle höll båda händerna i höjd med axlarna för att imitera balansering av äpplet å hjälmen. Det flog då i honom att han skulle skjuta mot äpplet. Sturle hade intet sagt men stod rak och stilla och såg på honom. Till höger stod syster Anna-Maja. Han yttrade: "Jag skall rikta högt, så att det finns en liten chans att träffa äpplet, annars går det över". Han riktade in vapnet, varken snabbt eller långsamt och avlossade skottet. Sturle sjönk genast till golvet stödd mot väggen. Han trodde Sturle spelade och tittade knappt åt honom. Han säkrade vapnet och gick sedan fram. Sturle hade då ingen hjälm på sig men ett skottsår i pannan, ur vilket framträngde blod och hjärnsubstans. Doktor Edlind ingrep genast och anlade förband. Denne undersökte pulsen, som var normal och skrek ut att Sturle skulle

ds om några minuter eller högst en timme. Av doktor Edlind blev han
uppmannad lägga från sig vapnet, vilket han gjorde. Därefter tog han
en grogg för att lugna sig. Han visste ej just vad han gjorde. Han
ringade till K.A.3 och begärde en ambulans, men då där ingen fanns,
ringade han till Visby och fick därifrån löfte om ambulans. Han ringde
därefter till löjtnant Pettersson, K.A.3, och bad honom komma genast.
Kapten Alm ringde och begärde få veta vad som skett, varvid han omtalade
leda detta och sade sig vara vismålentig. Han var sedan i ständigt
sällskap med någon officer samt fick senare medfölja kapten Alm, Doktor
Jakobsson och löjtnant Levander till sjukhuset i Bunge skola, där han
vistats under uppsikt av Doktor Jakobsson och Doktor Eggerts. Hade
sovit ett par timmar i natt. Natten förut hade han deltagit i krigs-
övning och fått gå till vila först kl. $\frac{1}{2}$ 5 f.m. Under gårdagen hade
han ätit förest måltid kl. 8 f.m. På grund av tjänstgöring kom han sedan
ej i tillfälle intaga annan måltid. Hade varit utsatt för svår kritik
under dagen från chefen samt befunnit sig i tryckt stämning. Han ansåg
sig ej hava varit berusad men väl berörd av spritförbrukningen samt att
denna inverkat på hans omdömesförmåga. Under nyktert tillstånd skulle
han ej vidtagit någon skjutning inomhus. Något hinder mot tillställning-
ens anordnande hade han sig ej bekant trots beredskapatillståndet.
Såsom orsak till att skottet gått så lågt, att det träffat Sturle
i pannan i stället för över huvudet, anförde Lundqvist att kulbanan
skulle varit väsentligt lägre än riktlinjen, beroende på det korta av-
ståndet. Han trodde ej, att han doppat vapnet vid avfyringen. Under
sin tjänstgöring nu torde han ha skjutit ungefär 50 - 60 skott av egen
ammunition samt cirka 30 skott vid en tidigare övning. Han ansåg sig
vara ganska god pistolkytt mot icke rörligt mål. Mot tavla hade han
erhållit vanligen 9:or och 10:or på avstånd av 20- 30 meter.
Han vore född i S:t Pauli församling, Malmö stad, inom äktenskapet
mellan civilingenjören Ernst Emil Otto Lundqvist, Artillerigatan 28,
Stockholm, och denna numera avlidne hustru Maria Lundqvist, f. Otter-
ström. Han hade genomgått förberedande skola i Västerås samt börjat i
Östra Realskolan i Stockholm 1921 och tog studentexamen där 1931 på
våren. Arbetade samma års höst å Oseram-Elektroverken i Stockholm.
studerade fysik i Uppsala kortare tid och blev sedan inskriven vid
Stockholms högskola, naturvetenskapliga fakulteten, och studerade där

fysik. På våren 1932 började han vid Schartaus Handelsinstitut och praktiserade i faderns branch i Lubeck 3 månader. Slutade Schartaus våren 1933. Genogick kadettkurs å Oscar Fredriksborg 1936 och blev konstituerad fanrik i oktober 1936 med fullmakt 1939 och löjtnantutnämning i november 1939. Blev inkallad till förstärkt försvarsberedskap den 2 september 1939 och hade hela tiden tjänstgjort vid Batt.Tg.

Han hade ingått äktenskap 1936 och var gift med Annalies Tims av tysk härkomst. I äktenskapet hade han 2 barn. I det civila var han direktör för Brisling & Fagerström filial, A.B., Drottningsten 32, Stockholm. Han var senast åsatt en taxering av cirka 8000 kr., men hade mindre inkomster under nuvarande tjänstgöring. Han hade ej tidigare varit straffad.

Sjukvården Anna-Waja Kollén, tjänstgörande vid sjukvården i Bunge skola.

Hon vitsordade Lundqvists berättelse i tillämpliga delar. Herrarna voro icke onyktra, men givetvis hade spritförtäringen påverkat deras omdömesförmåga. Doktor Edlind hade tillsagt dem upphöra med skjutningen och även hon mest på grund av det obehag som amullarna i ett litet slutet rum medförde. Malt plöteligt stod Sturle mot väggen med hjälm och äpple på huvudet. Lundqvist höjde snabbt vapnet och sköt och Sturle sönk ihop men man trodde, att han simulerade. Doktor Edlind var den förste, som kom fram och fann att skottet träffat i pannan mellan näsroten och hårfästet. Såret blödde ej mycket, men Sturle blev genast medvetlös och blev sedan forslad i bil till Lärbro.

Sturles ingivelse att ställa sig som levande måltavla torde varit en hastig oreflekterad ingivelse och likaså Lundqvists skott. Hon tyckte det var otänkt. I rummet torde vid tillfället befunnit sig samtliga utom Överholm och Fröken Sundevall. Hon såg det hela med skjutningen oönskat, men hann aldrig göra ett ingripande och fann i varje fall att de vuxna männen bort förstå detta. Hon ansåg att Lundqvist trots spritförtäringen var i stånd att skjuta och skjuta rätt. Någon överdriven rörelserkunde ej förmärkas i hans uppträdande.

Doktor Oskar Edlind, K.A.S:s sjukhus, Färösund, boende Gustav Lundbergsvägen 27, Södra Ängby.

Deltog i middag och relaterade som Lundqvist. Hade själv förtärt 1 cocktail, 3 snapsar å 3 till 4 cl., 1 glas Mosel med en påfyllning,

1 glas rödvin med en påspädning samt 2 glas portvin och 1 glas likör. Lundqvist hade ej förtärt mera än han och han ansåg sig visserligen något påverkad men i alla fall vid oförminskad omdömesförmåga och full vigr. Ej heller hade han på någon av de deltagande kunnat för- märka någon som helst berusning utan samtliga voro bevärsade och lugna. Efter middagen hade han suttit ute på en bänk tillsammans med fru Bondahl cirka 20 minuter. Inkommer blev han vittne till pistol- skjutningen, då Lundqvist just sköt mot tavlan. Han yttrade: "Kom ihåg, vi äro samtliga spritpåverkade och det är ytterst olämpligt skjuta skarpt". Lundqvist sköt och sedan fattade fru Olivecronas vap- net och sköt, varvid han yttrade: "Fraschallit inte kvinnor". Då svar- ade Lundqvist: "Batterichefen tillåter denna skjut". Han slog ut händerna och resignerade. För att få slut på skjutningen satte han på en skiva och började dansa med sin dans. Lundqvist höjde då åter pistolen och riktade högre upp och han hade då känsla av att en man stod vid skorstenen. Han dansade emellan för att hindra, men då Lund- qvist fortfarande riktade verk han undan. Han tittade då mot väggen och fann Sturle stående i givakt mot väggen med hjälm och äpple. Å andra sidan om kaminen stod hovmästaren. Skottet gick och han ryggade till samt fann Sturle hopsjunka. Han trodde det var ett skämt, men fick se den mörka fläcken i pannan och trädde i tjänst som läkare. Han avtog hjälmen och fann ingångsöppningen men ingen utgångsöppning. Lundqvist kom fram och fick genast se vad som skett. Efter ett utbrott av förtvivlan blev denne strax sig själv och tillkallade ambulans. Han lade om ett förband och efter några hjälpte till. Det var intet annat att göra än att sluta Sturle till lasarett.

Han ansåg att Lundqvist i det tillstånd denne befann sig, inte var lämplig skjuts, samt att det rådde lätsinnigt handhavande av pistoler på den förläggningen. I varje fall måste skjutningen inombus betraktas såsom synnerligen vårdslös i all synnerhet som andra människor befunno sig i rum bortom målet för skjutningen. Ingen av de närvarande hade efter middagen varit lämplig handhave eldvaen. Han hade protesterat mot skjutningen. återupprepat och vidkänt.

Fru Elisabet Bondahl, boende Blottstrågårdan, Visby.

Han berättade lika med de Övriga. Hade varit ute för att hämta frisk luft och kom in och dansade ett varv med Doktor Melind. På på-

gick skjutningen. Hon kunde ej erinra sig, huru det tillgick, när skottet mot Sturle avsköts och mindes inga detaljer. Blev hänvisad till ett annat rum.

Fröken Britt Andersson, Telludden, Väsby.

Berättade som de övriga. Hade ej tagit någon snaps och blott litet vin. Hon och Sturle sötto och pratade i ett rum, då det plötsligt anall ett skott. Efter en stund gingo de ut i rummet och sköt då fru Olivecrona. Sturle hämtade en hjälm och satte på sig samt gick fram och tillbaka. Någon nämnde något om Wilhelm Tell och Sturle tog ett äpple och lade på hjälmen samt ställde sig vid kaminen. De pratade fram och tillbaka. Edlind kom in och dansade samt dansade avsiktligt framför Sturle och uppmanade Lundqvist låta bli skjutningen. Även syster Anna-Maja uppmanade flera gånger Lundqvist låta bli att skjuta men denne var envis. Hon ströckte ut armen för att taga bort vapnet, som var riktat mot Sturle, men Lundqvist vek undan hennes arm. Strax därpå sköt han och Sturle föll. Hon hade ej hört Sturle uppmana Lundqvist skjuta utan Sturle var ganska tyst.

Fru Birgitta Olivecrona, Srevsagligatan 14, Stockholm, för tillfället boende å Hau gård samt fröken Kerstin Sundevall, Klångstapark, Danderyd, på tillfälligt besök.

Fru Olivecrona berättade liksom de övriga beträffande middagen. Hon befann sig sedan i stora rummet, då Lundqvist bakom henne plötsligt avlossade ett skott. Smällen var kronbedövande. Strax därpå sköt Lundqvist åter ett skott. Båda hade hämtat sitt vapen ur hennes keppskåp, som hon medfört samma dag från Stockholm, och avsikten härmed var endast att pecka upp vapnet och lägga det i hans byrå. Huruvida deras vapen hämtats först och Lundqvists sedan eller omvänt visste hon ej. Hon hade efter Lundqvist skjutit tvänne skott. Båda hade träffat i rätt höjdläge ett till vänster och ett till höger om pricken. Riktningen var rätt i pricken. Hon ansåg att vapnet gick rätt om det avfyrades rätt. Sturle kom sedan in med hjälmen på och allt utspelade sig som förut sagts. Hon bad Lundqvist låta bli men denne sköt. Ingen var berusad utan endast något upprymd efter en god middag.

Fröken Sundevall hade ej varit inne när det utspelade sig.

Sergeant Axel Sigfors, tjänstgörande såsom kökaföreståndare vid batt. 18.
Hon hade sin bostad i en intill liggande barack. Han hade vid fle-

Få tillfällen kunnat konstatera, att löjtnant Lundqvist handskades
vårdslöst med sin pistol samt betraktade denna som leksak. Han hade
sålunda flera gånger observerat, huru Lundqvist skjutit under märker
strax utanför baracken utan att skyddsåtgärder vikttagits. I dag hade
hövdmästaren antalet, att Lundqvist och Sven andra vid tidigare till-
fällen skjutit inomhus. Detta skulle vaktbefälhavaren korpral L4
Johansson enligt egen uppgift tvänne gånger ha antecknat i dagrapport
i vakten. Det dåliga föredömet hade smittat av sig bland manskapet.
Han hade personligen till löjtnant Lundqvist framhållit, att denne ej
finge skjuta under märker, samt hade han till andra flera gånger
ytttrat, att det förr eller senare skulle hända något. Han hade haft
en samman uppsatt men ej velat inleda den. Skottlossning hade märken-
dels förekommit i samband med festtillställningar.

Sergeanten Jacob Jönsson, batt. 20.

Han hade genom andra hört att skjutning inomhus förekommit i för-
läggningen. Huruvida företen Lundqvist Sven andra deltagit däri, visste
han ej. Skjutningen syntes ha medfört motsvarande slapphet i discipli-
nen bland manskapet.

I olyckerummet konstaterades märken efter 10 skott, varav 2 i
golvet. Ett skott hade genombratt väggen till korridoren och där
studsat mot golvet och slutligen genombratt en brandspruta och hamnat
i denna, där den nu tillveretogs. Ett skotthål konstaterades i över-
holas rum. Det skulle antecknas att i rummet borten kaminen funnos
2 å 4 man kökpersonal samt i vaktrummet på andra sidan korridoren
vaktpersonal 3 å 4 man. Skottlossningen ågde rum i riktning mot dessa
rum och även om riktpunkten var i närheten av golvet förelåg risk för
rikseschetter till angränsande rum. Av antalet skotthål att dessa hade
skjutning tidigare förekommit inomhus.

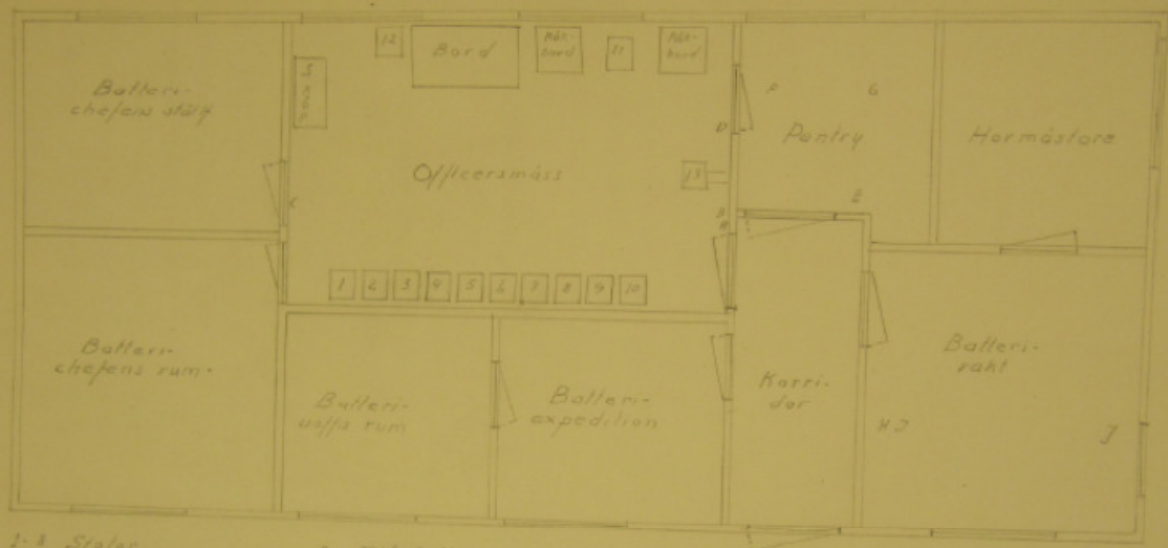
Såsom vittne har vid förhören närvarit löjtnant Pettersson, K.A.3.

Som oven.

Persson
löjtnant

Skiss över officers- och expeditionssbarack vid Kalleri TG

Skiss över officers- och expeditionssbarack vid batteri TG

- 1-3 Stolar
- 4-11 Fåtöljer
- 12 Stol med telefon
- 13 Kamin
- 14 Måttaria
- A Lt Ståle
- C Lt Lundqvist
- D fpl 14/1 Lundin
- E 191/1 Dahl
- F 239/1 Johansson
- G 268/1 Holmgren
- H
- I
- J

Vehtmanskap

Föräsend den 2 maj 1940
 Leif Ståle
 Nr 194/1 1940

